

Toespraak Hans Jansen bij boekpresentatie ““De Schijn-élite van de valsemunters”” van Martin Bosma, 29 september 2010, Oude Zaal van de tweede Kamer, Binnenhof, Den Haag.

Voor mijn informatie ben ik grotendeels afhankelijk van de staatsomroep, dus misschien zit ik er helemaal naast, maar als ik het goed begrepen heb, was het gisteren, dinsdag 28 oktober 2010, voor Nederland D-Day. Er zal nog veel strijd volgen op D-Day, mogelijk zelfs de rivers of blood die Enoch Powell voorspeld heeft, maar het keerpunt in deze strijd ligt op dit mooie moment éééén dag achter ons.

Maar vandaag willen we onze gedachten ver houden van de moeilijkheden die in het verschiets liggen, want het is feest vanwege het uitkomen van het prachtboek van Martin Bosma. In mijn studententijd hadden we nog nooit van Job Cohen gehoord. Toch zongen we toen een prachtlied, waarvan de beginregels luiden “Op socialisten, sluit de rijen, het rode vaandel volgen wij, ’t is door de jaren wat versleten, ’t heeft nu de kleur van slappe thee.”

Slappe thee inderdaad. Nederland is sinds de jaren zestig opgezaald met een thee-kleurige, oranje-rode elite die de inwoners van dit land schade toebrengt. Het is onze allereerste taak die elite een spiegel voor te houden.

Die elite en haar hulptroepen zijn daar niet blij mee. Iemand die zoals Theo van Gogh of Pim Fortuyn in woord of geschrifte laat blijken hun fabeltjes en verzinsels niet voor zoete koek te slikken, loopt grote risico’s.

Het gaat zoals we allemaal eigenlijk wel al weten om een elite die er een bloedhekel aan heeft als iemand ze een spiegel voorhoudt, een elite die in besloten kring wel wat meer in zijn schild voert dan alleen theedrinken. Het gaat om een elite die bovendien wraakzuchtig is, want niets doet machthebbers zo veel pijn als het verlies van een deel van hun macht.

Het moet daarom worden toegejuicht dat Martin Bosma helder, scherp en leesbaar onder woorden heeft weten te brengen hoe het precies zit tussen die elite en Nederland. Om aan de macht te blijven bedient de schijn-élite zich van ideologische valsemunterij, en dat kan heel lang goed gaan, maar valsemunterij lukt niet zodra de valse biljetten tegen het licht worden gehouden.

In zijn prachtboek richt Martin bladzij na bladzij de schijnwerper op de kletskoek die dagelijks over ons heen gestrooid wordt, en die kletskoek is daar niet tegen bestand.

De ongeveer anderhalf miljoen mensen die op de PVV gestemd hebben, zullen het boek van Martin willen gaan kopen, om op bruiloften en partijen de redelijke argumenten bij de hand te hebben die een mens nodig heeft om zijn politieke voorkeuren gedocumenteerd te verdedigen. Maar ook als maar de helft van alle stemmers op de PVV het boek koopt, is Martin over een paar maanden een man met een bescheiden eigen vermogen.

Dat heeft hij ook wel verdiend, en ach, het meeste gaat toch naar de belasting, moet u maar denken, en kan dan gebruikt worden om subsidies te geven aan kunstzinnige dans, aan windmolens op de Noordzee of een van de andere projecten van de Groene Khmer, of misschien ook wel aan een werkbezoek van Sheikh al-Qaradawi aan het Sultanaat van Amsterdam-West.

Ik vind het dapper van Mai Spijkers van uitgeverij Bert Bakker/Prometheus dat hij het boek van Martin Bosma heeft uitgegeven. Die Spijkers is een rare man, maar dit heeft me nou toch wel voor hem ingenomen. Ik hoop maar dat zijn uitgeverij gebruik heeft gemaakt van de voordelige aanbieding stalen rolluiken waarvoor op de website van de PVV laatst werd geadverteerd.

Toen ik in Egypte woonde, placht ik regelmatig bij islamitische predikanten op bezoek te gaan, om deze heren domme vragen te stellen. Eén van deze vrome mannen zei op een keer tegen me: “Ach, weet u, meneer Jansen, ik heb hier regelmatig westerse journalisten op bezoek. Meestal vraag ik ze of zij niet ook vinden dat de koran en de bijbel eigenlijk hetzelfde zijn. Als ze dan met “ja” antwoorden, dan weet ik zeker dat ze van die beide boeken geen letter gelezen hebben”.

Die islamitische predikant had het beter door dan de professionele islam-watchers van het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken of die van de Nederlandse gevestigde politieke partijen. Hoewel, misschien vinden de gevestigde politieke partijen de islam niet eens belangrijk genoeg om die te watchen. Godsdienst, gelooft de elite van de linkse kerk met benijdenswaardige blijmoedigheid, is immers apekool. Nu, ik heb een slecht bericht: godsdienst is geen apekool. Er is geen enkele daad die mensen niet ooit wel eens een keer hebben gepleegd, of juist nagelaten, omdat ze meenden dat hun godsdienst dat van hen eiste. Je kunt het zo gek niet bedenken of er is wel ergens een godsdienst die het oplegt of verbiedt.

Nederland is deel gaan uitmaken van een multiculturele superstaat die “de Europese Unie” heet. De ideologie van de multiculturaliteit onderwijst dat niet alleen individuen gelijk en gelijkwaardig zijn, maar ook collectieven: alle maatschappijvormen en godsdiensten zouden evenwaardig zijn, beweert deze ideologie. Aan de universiteiten worden er ongetelde uren gestoken in het de studenten ervan overtuigen dat maatschappijen die niet eens hun eigen rioolwater kunnen zuiveren, gelijkwaardig zijn aan de onze.

Maar voordat Nederland deel ging uitmaken van die Europese multiculturele heilstaat, kende dit land eigenlijk minstens drie leuzen. Het fiere Je maintiendrai, “ik zal handhaven”; het optimistische luctor et emergo, “ik worstel en kom boven”; en het wat sentimentele den vaderland getrouwe. Het is niet zo’n goed idee die drie leuzen te vervangen door de multiculturele blinddoek waarop met reuzenletters geschreven staat wir haben es nicht gewusst.

Immers, om te weten te komen wat een godsdienst voorschrijft over de behandeling van vrouwen, kinderen, homoseksuelen en religieuze minderheden, of om te weten te komen wat een godsdienst voorschrijft over macht, mensenrechten, wetgeving, oorlog, geweld en sluipmoord, dat is helemaal zo moeilijk niet. Een beroep op onwetendheid gaat hier niet op. Zo’n beroep op onwetendheid is niet alleen belachelijk, het is ook immoreel.

Wanneer u mij dat toestaat, maak ik nu een toespeling op het Hebreeuwse motto van Martins prachtboek: Je kunt alleen “duisternis” “licht” blijven noemen wanneer je je blinddoek stevig vastgeknoopt op je neus houdt. Laat het boek van Martin Bosma ons, ja heel Nederland, van dienst zijn bij het steeds verder losknopen van die idiote oranje-rode multiculturele blinddoek.

HansJansen